

## Пенчо Птичкопѣвъ

*На талантливитѣ пигмеи*

Това е последното му поетическо име. Прозаичното му име, т. е. това което енорийскиятъ свещеникъ на село Тѣпчилещово, бѣше вписалъ въ кръщелното му свидетелство е, Стойне Гуговъ Ряповъ.

Левентъ, едъръ, съ крѣгло лице, вирнатъ носъ, ястребови очи.

Започна съ Ботевъ. Чете Смирненски, после Петѡфи. Непропустна Горки и Маяковски. Къмъ тѣхъ прибави Бакунинъ, Нитче, Пшибишевски. Влюби се въ Верхарнъ и Арцибашевъ. После пакъ Ботевъ, Петѡфи и въ душата му избухна бунтъ.

— Борецъ ще бжда, борбата ще възпѣвамъ, въ борбата ще умра.

Така реши той. И понеже Стойне Гуговъ Ряповъ, бѣше твърде просташко име за таква велики цели, за по-внушително се прекръсти — Ураганъ Гръмотресовъ.

И започна:

Земята до центъра ще провъртя  
и ще цвъртя.

Въ центъра ще туря бомби, динамитъ  
и разбитъ

ще видя да лети свѣта въ прахъ и пепелъ.

Но на народа ще дамъ свобода.

Да!